

Nr 330

Av fru Sundberg m. fl., angående beskattningen av inkomst från grus-, torv- eller lertäkt.

(Lika lydande med motion nr 258 i Första kammaren)

1964 års naturvårdslag innehåller bestämmelser om skyldighet för markägare, liksom för annan vilken utnyttjar mark för exploatering av grus, torv, lera eller därmed jämförbart material, att efter avslutad täkt återställa marken på ett ur naturvårdssynpunkt tillfredsställande sätt. Motiven till bestämmelsen är givetvis att man vill undvika att täkter av skilda slag lämnar sår i naturen och därmed förstör skönhetsbilden för ett stort område.

Kostnaderna för dessa återställningsåtgärder belastas exploatören, och garanti för dess genomförande är ofta en förutsättning för att han skall få tillstånd att utnyttja fyndigheten. Det är knappast möjligt att under pågående täkt vidtaga återställningsåtgärder så att dessa kan avdragas vid den årliga inkomstdeklarationen. Det blir i stället en kostnad som i sin helhet kommer att belasta exploatören då verksamheten är avslutad. Ur skatteteknisk synpunkt men också för att säkerställa att kapitalet finns tillgängligt då täkten är avslutad, anser vi det önskvärt att exploatören erhåller rätt att under den tid verksamheten pågår avsätta viss del av inkomsten till en fond för täckande av återställningskostnaderna. I den mån fonden sedan användes för återställande av marken bör medlen vara befriade från beskattning. Eventuellt kvarstående kapital efter åtgärdens genomförande beskattas som ackumulerad inkomst.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag på sådan ändring i kommunalskattelagen att markägare eller annan vilken har inkomster på grund av grus-, torv- eller lertäkt får avsätta en viss del till s. k. återställningskonto utformat i enlighet med de principer som framförts i motionen.

Stockholm den 24 januari 1968

Ingrid Sundberg (h)

Per Petersson (h)

Tage Adolfsson (h)

Tore Nilsson (h)

Eric Krönmark (h)